

Prethodna pitanja

1. Povređuje li se člankom 3. [stavkom 1.] točkom (a) šestom alinejom Uredbe Vijeća (EZ) br. 2001/2003 ⁽¹⁾ od 27. studenoga 2003. zabrana diskriminacije koja se propisuje člankom 18. UFEU-a zato što se njime, ovisno o državljanstvu stranke koja pokreće postupak, u odnosu na članak 3. [stavak 1.] točku (a) petu alineju Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. kao uvjet za nadležnost sudova države boravišta predviđa kraće trajanje boravka stranke koja pokreće postupak?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

Dovodi li takva povreda zabrane diskriminacije do toga da je, u skladu s temeljnim pravilom koje se propisuje člankom 3. [stavkom 1.] točkom (a) petom alinejom Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003., uvjet za pozivanje na nadležnost sudova mjesta boravišta za sve stranke koje pokreću postupak, neovisno o njihovu državljanstvu, boravak u trajanju od dvanaest mjeseci ili u pogledu svih stranaka koje pokreću postupak treba polaziti od uvjeta boravka u trajanju od šest mjeseci?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003, L 338, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. listopada 2020. uputio Conseil d'État (Francuska) –
Association France Nature Environnement/Premier ministre i Ministre de la Transition écologique et
solidaire**

(Predmet C-525/20)

(2021/C 35/37)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Association France Nature Environnement

Tuženici: Premier ministre, Ministre de la Transition écologique et solidaire

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. Direktive br. 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000 o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike ⁽¹⁾ tumačiti na način da državama članicama dopušta da prilikom odobravanja programa ili projekta ne uzmu u obzir njihove privremene kratkotrajne učinke bez dugoročnih posljedica na stanje površinskih voda?
2. U slučaju potvrdnog odgovora, koje uvjete trebaju ispuniti ti programi i projekti u smislu članka 4. Direktive, osobito njezinih stavaka 6. i 7.?

⁽¹⁾ SL 2000., L 327, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. listopada 2020. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) –
Finanzamt B/W AG**

(Predmet C-538/20)

(2021/C 35/38)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Finanzamt B

Druga stranka u revizijskom postupku: W AG

Intervenijent: Bundesministerium der Finanzen

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 43. u vezi s člankom 48. UEZ-a (sada članak 49. u vezi s člankom 54. UFEU-a) tumačiti na način da im se protivi zakonodavstvo države članice, koje rezidentnom društvu zabranjuje da od svoje oporezive dobiti odbije gubitke stalne poslovne jedinice koja se nalazi u drugoj državi članici, ako je društvo, kao prvo, iscrpilo sve mogućnosti odbitka tih gubitaka koje mu pruža pravo te države članice u kojoj se nalazi ta stalna poslovna jedinica, i, kao drugo, putem te stalne poslovne jedinice više ne ostvaruje nikakve prihode, tako da više ne postoji mogućnost da se u toj državi članici u obzir uzmu gubici („konačni” gubici), čak i ako je u slučaju predmetnog zakonodavstva riječ o izuzimanju dobiti i gubitaka na temelju bilateralnog ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja sklopljenog između tih dviju država članica?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: treba li članak 43. u vezi s člankom 48. UEZ-a (sada članak 49. u vezi s člankom 54. UFEU-a) tumačiti na način da im se protive i odredbe njemačkog *Gewerbsteuergesetz* (Zakon o porezu na gospodarsku djelatnost) koje rezidentnom društvu zabranjuju da od svoje oporezive dobiti od obavljanja gospodarske djelatnosti odbije „konačne” gubitke stalne poslovne jedinice, koja se nalazi u drugoj državi članici, opisane u prvom pitanju?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: može li u slučaju zatvaranja stalne poslovne jedinice koja se nalazi u drugoj državi članici biti riječi o „konačnim” gubicima opisanim u prvom pitanju premda postoji barem teoretska mogućnost da društvo u toj državi članici ponovno otvori stalnu poslovnu jedinicu s čijom se dobiti eventualno mogu prebiti prijašnji gubici?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo i treće pitanje: uključuju li „konačni” gubici opisani u prvom pitanju koje u obzir treba uzeti država rezidentnosti matičnog društva i one gubitke stalne poslovne jedinice koji se prema pravu države u kojoj se nalazi ta stalna poslovna jedinica mogu najmanje jednom prenijeti u naredno porezno razdoblje?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo i treće pitanje: je li obveza uzimanja u obzir prekograničnih „konačnih” gubitaka ograničena visinom onih iznosa gubitaka koje bi društvo u dotičnoj državi, u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica, moglo iskazati da uzimanje u obzir gubitaka u toj državi nije isključeno?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. listopada 2020. uputio Landgericht Saarbrücken
(Njemačka) – Koch Media GmbH/FU

(Predmet C-559/20)

(2021/C 35/39)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Saarbrücken

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Koch Media GmbH

Tuženik: FU

Prethodna pitanja

1. (a) Treba li članak 14. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (u daljnjem tekstu: Direktiva 2004/48) ⁽¹⁾ tumačiti tako da nužni troškovi odvjetnika, koji su nastali nositelju prava intelektualnog vlasništva, u smislu članka 2. Direktive 2004/48/EZ, koji je izvansudskim putem, upućivanjem opomene, zatražio prestanak povrede od osobe koja je povrijedila njegova prava, čine „sudske troškove” ili „ostale troškove”?